

Skarga wniesiona w dniu 13 grudnia 2013 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-660/13)

(2014/C 45/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. De Elera, E. Finnegan, P. Mahnič Bruni, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 6355 final z dnia 3 października 2013 r. w sprawie podpisania Addendum do Protokołu ustaleń w sprawie wkładu finansowego Szwajcarii;
- utrzymanie w mocy skutków decyzji do czasu jej zastąpienia, oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W niniejszej skardze Rada wniosła, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 6355 final z dnia 3 października 2013 r. w sprawie podpisania Addendum do Protokołu ustaleń w sprawie wkładu finansowego Szwajcarii (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”) ⁽¹⁾.
- 2) Zaskarżona decyzja, którą Komisja umocowała dwóch swoich członków do podpisania powyższego Protokołu bez uprzedniego upoważnienia Rady, została uznana przez Radę za bezprawną, ponieważ stanowi ona naruszenie podstawowych zasad prawa Unii ustanowionych w traktatach. Konkretnie skarga o stwierdzenie nieważności jest oparta na dwóch zarzutach:
  - 1) Decyzja Komisji narusza zasadę podziału uprawnień zawartą w art. 13 ust. 2 TUE, a w konsekwencji zasadę równowagi instytucjonalnej.
  - 2) Postępowanie Komisji prowadzące do przyjęcia decyzji i podpisania Addendum narusza zasadę lojalnej współpracy zawartą w art. 13 ust. 2 TUE.
- 3) W odniesieniu do zarzutu pierwszego, podpisując Addendum do Protokołu ustaleń ze Szwajcarią w imieniu Unii i bez uprzedniego umocowania przez Radę, Komisja

działała z naruszeniem zasady podziału uprawnień ustanowionej w art. 13 ust. 2 TUE, ponieważ sama uznała się za uprawnioną do decydowania o polityce Unii, co jest domeną Rady na podstawie art. 16 TUE, naruszając w ten sposób zasadę równowagi instytucjonalnej.

- 4) W odniesieniu do zarzutu drugiego Rada uważa, że postępowanie Komisji narusza zasadę lojalnej współpracy w czterech aspektach: 1) świadomie wkraczając w kompetencje przysługujące Radzie na podstawie art. 16 TUE i tym samym działając z naruszeniem zasady podziału kompetencji z art. 13 ust. 2 TUE, a w konsekwencji zasady równowagi instytucjonalnej; 2) świadomie i jednostronnie ignorując rolę państw członkowskich w tej dziedzinie, naruszając zasadę przyznania kompetencji z art. 4 ust. 1 TUE; 3) celowo działając w sposób, który uczynił bezskutecznymi starania Rady w celu naprawienia sytuacji stworzonej przez Komisję; oraz 4) świadomie działając w sposób naruszający zasadę jednolitego charakteru międzynarodowej reprezentacji Unii.

⁽¹⁾ Dokument Komisji C(2013) 6355 final z dnia 3 października 2013 r.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

(Sprawa C-674/13)

(2014/C 45/44)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Maxian Rusche, R. Sauer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 288 TFUE, art. 108 ust. 2 TFUE, zasady skuteczności, art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹⁾ oraz z art. 1, art. 4, art. 5 i art. 6 decyzji Komisji 2012/636/UE z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie środka C-36/07 (ex NN 25/07) wdrożonego przez Niemcy na rzecz Deutsche Post AG ⁽²⁾ w związku z brakiem przyjęcia wszelkich wymaganych środków celem natychmiastowego i rzeczywistego wykonania decyzji Komisji poprzez całkowite odzyskanie udzielonej pomocy niezgodnej z rynkiem wewnętrznym i przekształcenie przepisów dotyczących pomocy ze skutkiem na przyszłość,